

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124011832
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124011832.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. D., E. F. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce, na neverejnom zasadnutí dňa 28. mája 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. novembra 2024, sp. zn. 5Nt/84/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. novembra 2024, sp. zn. 5Nt/84/2024, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 399 ods. 2 Tr. por., súd zamieta návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. C. D., toho času vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, o povolenie obnovy konania, sp. zn. 1T/99/2023, Okresnému súdu Trenčín, nakoľko neboli zistené nové skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.“

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený podal proti nemu sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu dodatočne písomne odôvodnil podanú sťažnosť nasledovne:

„Návrh na obnovu konania som si podal z dôvodu, že novelizáciou trestného práva došlo k zmierneniu trestov a zároveň čo sa týka mojej situácie tak táto novela spôsobila zánik trestnosti skutku, ktorý pri mojom odsúdení v konaní 1T/99/2023, kde mi bol uložený trest vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov zakladal dôvodnosť pre uplatnenie § 38 ods. 5 Tr. zák. a teda sa mi zvyšovala spodná hranica pre ukladanie trestu o 1/2.

Tým, že zanikla trestnosť tohto skutku v zmysle novely trestného práva a súčasného právneho stavu, by sa na mňa pri povolení obnovy konania hľadelo ako na prvopáchateľa a teda za predpokladu použitia identického výpočtu trestu by mi mohol byť uložený miernejší trest a to až o 1 rok.

Mám za to, že novelou trestného práva sa zákonodarca snažil aplikovať finančnú konsolidáciu verejných výdavkov aj vo forme zníženia počtu odsúdených nielen v ústavoch na výkon väzby, ale aj v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody a aj preto som sa prostredníctvom procesnej možnosti – obnovou konania snažím naplniť tento účel a získať primeraný trest vo výmere 4 rokov.

Budem sa opakovať, ale opäť si dovoľím poukázať na zmenu trestnoprávnej legislatívy, ktorú možno považovať za revolučnú z pohľadu ukladania trestov, odvolávam sa na dôvodovú správu k novelizácii zákonov, ktorá v sebe obnáša prvky restoratívy a zároveň trest odňatia slobody považuje za poslednú možnosť. (Ultima Ratio).

A preto si myslím, že odvolací súd by mal vyhovieť mojej sťažnosti a umožniť mi uchádzať sa obnovou konania o uloženie miernejšieho trestu. Veď v rámci obnovy konania by súd pri ukladaní trestu už zobrať v zreteľ aj poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d/, g/, k/, l/, a n/ Tr. zák., kde vo svetle nového posudzovania poľahčujúcich okolností by práve tieto mohli mať váhu.

Dovoľujem si zároveň poukázať aj na skutočnosť, že výkon trestu odňatia slobody veľmi zle znášam, som pod zvýšeným dohľadom nakoľko beriem upokojujúce lieky a to z dôvodu, že som bol v ústave v Leopoldove šikanovaný (dnes som v ÚVTOS Želiezovce) a taktiež že som si niekoľkokrát siahol na život.

V zmysle uvedeného žiadam Krajský súd v Trenčíne, aby mojej sťažnosti vyhovel a prijal môj návrh na obnovu konania a povolil mi obnovu konania v súlade s § 394 ods. 4 Tr. por., ktorou sa domáham o prehodnotenie trestu uloženého mi rozsudkom sp. zn. 1T/99/2023 a uloženie mi primeraného skráteného trestu vo výmere do 4 za čo vopred veľmi pekne ďakujem.“

Prokurátor, prítomný na verejnom zasadnutí, sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. Ku dňu rozhodnutia o sťažnosti odsúdeného krajský súd neobdržal vyjadrenie prokurátora k podanej sťažnosti.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr. por. rozhodol napadnutým uznesením o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí, na ktorom mal odsúdený za prítomnosti ustanoveného obhajcu možnosť vyjadriť sa k veci. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti odsúdeného nie je ani vytýkaná existencia takýchto procesných chýb.

Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, krajský súd poukazuje na to, že zo spisového materiálu vyplýva, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/99/2023 zo dňa 05.03.2024, právoplatným dňa 21.03.2024, uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol odsúdenému uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci, a to noža zn. HOFFMAYER s čepeľou s nehrdzavejúcej ocele o dĺžke 23,5 cm a šírke 4,5 cm s drevenou rúčkou prírodnej hnedej farby.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom (ako aj v danom prípade) alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

K citovanému ustanoveniu krajský súd považuje za potrebné dodať, že obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr. por. je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nemôžu byť považované za správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých by malo dôjsť k nesprávnemu a nezákonnému postupu súdu v dôsledku nesprávneho výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní splnenia podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či v návrhu na povolenie sú vôbec uvádzané skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým by mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

S poukazom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, na obsah ktorého týmto krajský súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa odkazuje, obsahuje správny záver, že v návrhu odsúdeného na obnovu konania nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Odsúdený odôvodňoval podaný návrh skutočnosťou, že v dôsledku prijatej novely zákonom č. 40/2024 Z. z. s účinnosťou od 15. marca 2024 došlo k zmene Trestného zákona, ktorá je pre neho priaznivejšia. V zhode s názorom okresného súdu ani krajský súd nepovažuje zmenu Trestného zákona, ku ktorej došlo po skončení predmetnej trestnej veci právoplatným rozsudkom, za novú skutočnosť alebo dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. V posudzovanom prípade nejde ani o prípad, ktorý by zodpovedal dôvodu pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 4 písm. a) a b) Tr. por.

Krajský súd poukazuje aj na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013, podľa ktorého znenia: „Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámých, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.“

Krajský súd ďalej uvádza, že v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák. sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Trestný zákon teda pripúšťa možnosť použitia neskôr účinnej právnej úpravy, pokiaľ je pre páchatel'a priaznivejšia, avšak s obmedzením aplikovať len takú priaznivejšiu právnu úpravu, ktorá bola účinná najneskôr v čase rozhodovania v trestnej veci. Krajský súd k tomu dodáva, že právny záver, podľa ktorého zmena Trestného zákona, ktorá nadobudla účinnosť

až po právoplatnom rozhodnutí v trestnej veci páchatel'a nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania, vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 28.5.2025, sp. zn. II. ÚS 320/2025.

Za správny preto považuje krajský súd aj záver okresného súdu o tom, že zmenu právneho stavu, teda zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu nemožno považovať za novú skutočnosť alebo dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Skutočnosť uvedená v dôvodoch podanej sťažnosti, že odsúdený výkon trestu odňatia slobody zle znáša, tiež nie je zákonným dôvodom na rozhodnutie o povolení obnovy konania.

Z uvedeného dôvodu okresný súd správne vyhodnotil, že návrh odsúdeného neobsahoval nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 Tr. por. a preto správne rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por., pretože neboli zistené podmienky obnovy konania.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.